

REGELE MIHAI I APUSUL UNEI EPOCI A ISTORIEI ROMÂNIEI ÎN PRAGUL CENTENARULUI MARII UNIRI

Regalitatea, regii, repunerea României în familia civilizației europene și în relațiile familiilor dinastiilor ultimelor două secole le putem considera ca elemente de parcurs ale istoriei moderne a țării.

Cu puțin noroc am fi putut serba la Centenarul Marii Uniri de la 1918 a României și foarte apropiatul centenar al nașterii Regelui Mihai I al României, fiul principelui Carol și al prințesei Elena, verișor de gradul al III-lea cu Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii.

Anul 2012, castelul Windsor, Regele Mihai I alături de Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii și de monarhi din 26 de țări, sărbătorește împlinirea a 60 de ani de la urcarea pe tron a reginei britanice.

Descendent al uneia dintre cele mai cunoscute familii regale din lume, Regele Mihai a fost unul dintre strănepoții Reginei Victoria a Marii Britanii, iar rudenția dintre Casa Regală a României și Casa Regală a Marii Britanii s-a marcat prin căsătoria dintre regele Carol al II-lea și regina Elena. Tânărul rege Mihai, nevoit în tumultul istoriei și a situației după Al II-lea Război Mondial să abdice în 1947, a celebrat căsătoria cu Regina Ana a României, principesă de Bourbon-Parma în Grecia, lovindu-se și la nivelul monarhiilor regale de criterii religioase (el era ortodox și consoarta catolică), constituționale (marcarea religiei viitorilor copii nenăscuți) sau ale politicii vremii. Prezența alături de monarhii de seamă ai timpului prezent (acum 5 ani), în dreapta Reginei Elisabeta a II-a și împreună cu Regele Simeon al Bulgariei, prințul Hans Adam de Liechtenstein, împăratul Japoniei, regina Danemarcei, regele Constantin al Greciei, regina Olandei, emirul din Qatar, regele Suediei, regele Norvegiei, a reamintit o clipă lumii întregi că România are un destin, că este parte sufletească a lumii civilizate, a fost și pentru țară un element de mândrie, nu numai pentru Rege.

Stingerea din viață, marți 5 Decembrie 2017, a Regelui Mihai va marca și încheierea unui capitol al istoriei României moderne – regalitatea. O viață plină de greutăți din tinerețe, chiar dacă nu au fost materiale la vremea copilăriei, dar legate de restricții, obligații, în anii de școală, de majorat, la momentul căsătoriei și mai ales după părăsirea României, au marcat atât formarea Regelui Mihai cât și conduita sa ulterioară la conducerea statului sau în viață. Se discută mult în presă dar și de către istorici despre unele decizii, acte luate în anumite momente, funcții sau în viață, uitându-se de foarte multe ori de către cei care fac astfel de analize de momentul, condițiile, capacitatea de informare sau comunicare a momentului deciziei de atunci, a acelor vremuri.

Astăzi, în era comunicațiilor digitale mobile, cu Facebook-ul acaparator din pat până în metrou, lumea a uitat cum era acum un sfert de secol, când așteptai ani de zile să se aprobe instalarea unui post telefonic fix, ca să nu mai amintim de condiționalități de comunicare date de sistemul politic, securitate sau capabilitățile tehnicoeconomice efective ale vremii.

Arborele genealogic al Regelui Mihai are ramuri către familiile imperiale și regale ale: Marii Britanii,

Rusiei, Germaniei, Danemarcei, Greciei și Portugaliei, bineînțeles cu Familia Princiară de Hohenzollern, din care a provenit bunicul său patern, fiind astfel stră-strănepotul Reginei Victoria a Marii Britanii și Irlandei (prin mamă și prin tată), strănepotul Împăratului Frederic al III-lea al Germaniei, stră-strănepotul Țarului Alexandru al II-lea și, pe linia mamei, descendent al Țarului Nicolae I, străstrănepotul Reginei Maria a II-a a Portugaliei, strănepotul Ducei Alfred de Saxa Coburg Gotha și strănepotul Regelui George I al elenilor. Istoria și evenimentele tumultuoase ale secolului XX au afectat și relațiile acestor familii, inclusiv continuitatea la nivelul decizional al statelor respective. România ar fi putut și astfel să fie mai aproape de elita europeană, istoria, prin decidenții ei temporari, schimbând destinul oamenilor și al țărilor, mai ales est-europene, de cele mai multe ori fără voința acestora.

Devenit rege la 20 iulie 1927, la o fragedă vârstă de 5 ani și 9 luni, a fost supus unei discipline deosebite și a dat dovadă de un devotament ce anunța vocația regală dar și asumarea unui destin greu, în vremuri dificile pentru istoria țării și a familiei Sale. Tânărul Principe Mihai a urmat cursurile Clasei Palatine, o inițiativă a tatălui său, Regele Carol al II-lea. În anul 1940, în ziua de 26 iunie, Principele Mihai a susținut lucrarea de bacalaureat în Sala Tronului, exact în ziua în care Uniunea Sovietică a dat ultimatum pentru evacuarea administrației civile și a armatei române din Basarabia și Bucovina de Nord. Istoria devenea necruțătoare pentru România. Armata poloneză deja se retrăsese cu tezaurul ei prin România, spre București, ca apoi să ia drumul mării spre Anglia.

Pe Principesa Ana a văzut-o prima dată în timpul războiului, în România, în cinematografele care prezentau, înainte de film, scurte reportaje de știri, de pe front, într-un reportaj de război din Maroc (1943), unde apare câteva secunde chipul Principesei Ana de Bourbon Parma, care lucra ca infirmieră pe front. Omul Mihai a avut o conduită morală de o demnitate rară, iubindu-și soția. Nunta Regelui Mihai I al României cu Principesa Ana de Bourbon a avut loc în exil, la Atena, în ziua de 10 iunie 1948, în lipsa acordului Bisericii Catolice, care se opunea obligației constituționale de creștere a copiilor în ritul ortodox, astfel că niciuna dintre rudele sale catolice nu a luat parte la căsătorie. Dar Regele Mihai I a fost căsătorit cu Regina Ana timp de 68 de ani și a fost îngropat alături de aceasta la Mănăstirea Curtea de Argeș, alături și de ceilalți Regi ai României. Regele Mihai, cel mai longeviv suveran din istoria țării noastre, a trăit 96 din cei 151 de ani ai Dinastiei Regale Naționale și a fost ultimul conducător de stat participant la cel de Al II-lea Război Mondial.

Regele Mihai a fost decorat cu numeroase ordine și medalii românești dar și cu foarte multe ordine străine: Marea Cruce a Legiunii de Onoare a Franței, Marea Cruce și Colanul Ordinului Regal Victorian, Ordinul Victoria al Uniunii Sovietice, Legiunea de Merit a Statelor Unite ale Americii în grad de Comandor-Şef, Ordinul Stelei lui KaradGeorge din Serbia (Comandor), Ordinul Leopold al Belgiei (Mare Ofițer), Ordinul Mântuitorului din Grecia (Mare Comandor), Ordinul Regal al Sfântului Gheorghe și al Sfântului Constantin din Grecia (Colan), Ordinul Regal al Sfântului Sava din Serbia (Marea Cruce), Supremul Ordin al Preasfintei Bunei Vestiri (al Anunziatei) din Italia (Colan), Ordinul Casei Princiare de Hohenzollern, Medalia Centenară a Casei Regale a Greciei, medalia Aniversară a 50 de ani ai Regelui Carl al XVI-lea Gustaf al Suediei, Medalia Memorială a Regelui Christian al IX-lea al Danemarcei, Virtutea Militară a Serbiei și altele.

La Conferința de la Ialta din 4 - 11 februarie 1945, Marile Puteri au hotărât intrarea definitivă a României în sfera de influență sovietică. Deja istoria României nu mai era stabilită de țară. Data de 6 martie 1945 reprezintă un moment de cotitură în istoria României, era învestit Guvernul Petru Groza, care a însemnat venirea la putere a comuniștilor, regim care a schimbat dramatic România timp de 45 de ani. Abia apoi Regele Mihai a cunoscut-o pe Principesa Ana de Bourbon, la nunta Reginei Elisabeta a II-a a Marii Britanii cu Ducele de Edinburgh, care a avut loc la 20 noiembrie 1947, la Londra. Întors în țară, presiunile asupra lui au continuat și mai intens.

A ales să trăiască, împreună cu soția sa, viața exilului, care a durat cinci decenii. Pasiunea sa pentru tehnică, aviație, auto l-a susținut moral și material. Toate cele patru Jeep-uri istorice restaurate personal din colecția Majestăților Lor se află în prezent la Castelul Săvârșin, constituind nucleul Muzeului Regal al Automobilului. Regele Mihai a militat oficial împreună cu statul român pentru intrarea României în NATO și UE în anii 1997-2006, mergând în țări precum SUA (de două ori în anul 2000), Suedia (2002) sau Franța (2006).

Regele Mihai are cinci fiice, pe Margareta, Elena, Irina, Sofia și Maria. Patru dintre acestea sunt Principese ale României. Organizația nonguvernamentală „Fundatia Principesa Margareta a României” înființată de Regele Mihai împreună cu Principesa Margareta continuă menirea sa de a ajuta copii, tineri și bătrâni din mediile sociale precare, demarează programe prin care persoanele defavorizate pot fi ajutate pe perioade mai lungi de timp și, de ce nu, contribuie la creșterea spirituală și materială a poporului iubit.

25 octombrie 2011 a fost momentul în care Regele Mihai I a adresat ultimul său discurs Parlamentului României. A fost un discurs istoric, în care Regele a vorbit despre valori fundamentale de la care un neam n-ar trebui niciodată să abdice: libertatea, identitatea și demnitatea. Avea 90 de ani.

La acest moment al trecerii în eternitate trebuie să ne aducem omagiul față de cel care a fost un iubit și dorit Rege al României, în vremuri și epoci cu totul diferite pe parcursul unui veac, să îi cinstim onoarea și să apreciem demnitatea unei vieți care a cinstit națiunea română.

Scrisorile de condoleanțe adresate Alteței Sale Regale Principesa Margareta, Custode al Coroanei Române, de către Biroul Prezidiului Academiei Române dar și de alte numeroase personalități și instituții naționale și internaționale vin să recunoască rolul și impactul istoric în România al Majestății Sale Regele Mihai I.

Prezența oficialităților străine la înmormântarea sa onorează România și după ce Regele Mihai ne-a părăsit.

Depinde de noi cum ne arătăm lumii astăzi, la trecerea unui veac de la Marea Unire și peste un sfert de veac de la Revoluția română și revenirea simbolică a regelui în țară.

VIOREL GAFTEA

0%

User Rating: Be the first one !